

Riksrevisionens styrelses framställning om statens betalningar

Sammanfattning

Riksrevisionen har granskat säkerheten i statens betalningar. Föremål för granskningen är regeringen, Riksgäldskontoret, Kammarkollegiet, Ekonomistyrningsverket samt 20 andra myndigheter. Resultatet av granskningen har redovisats i granskningsrapporten *Säkerheten i statens betalningar* (RiR 2010:13).

Riksrevisionen rapporterade 2007 att det fanns sårbarheter och risker i den statliga betalningsprocessen. Granskningen visar att dessa problem kvarstår och att inga avgörande åtgärder har förbättrat säkerheten i de statliga betalningarna. Iakttagna brister rör bl.a. oklarheter kring fördelningen av ansvar för säkerheten i statens betalningar och avsaknaden av samlade riskanalyser. Det finns också brister i den interna kontrollen och säkerheten inom myndigheternas betalningsprocesser.

Styrelsen anser att de brister i säkerheten i statens betalningar som påvisas i granskningen måste åtgärdas. Styrelsen föreslår därför att regeringen snarast vidtar åtgärder för att förbättra säkerheten i statens betalningar. Styrelsen anser också att det är angeläget att regeringen återkommer till riksdagen med en redovisning av vilka åtgärder som vidtagits för att förbättra säkerheten i statens betalningar.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning.....	2
Styrelsens förslag	3
Riksrevisionens granskning	4
Bakgrund	4
Granskningens syfte och revisionsfråga	4
Det statliga betalningssystemet.....	5
Omfattning.....	5
Organisation	5
Riksrevisionens iakttagelser och slutsatser.....	5
Ansvarsfördelning och samlade riskanalyser.....	6
Övergripande intern kontroll	7
Rutiner och regelverk för behörighet hos myndigheterna.....	7
Säkerheten hos myndigheterna	8
Säkerheten i banktjänsterna	8
Möjligheter att granska system där Agresso AB sköter driften	10
Pågående utvecklingsarbete.....	10
Riksrevisionens rekommendationer.....	11
Styrelsens överväganden	12
Förbättring av säkerheten i statens betalningar.....	12
Återrapportering till riksdagen	12
Styrelsens förslag.....	12

Styrelsens förslag

Med hänvisning till de motiveringar som framförs under Riksrevisionens styrelses överväganden föreslår Riksrevisionens styrelse följande:

1. Förbättring av säkerheten i statens betalningar

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad styrelsen anfört om att regeringen snarast bör vidta åtgärder för att förbättra säkerheten i statens betalningar.

2. Återrapportering till riksdagen

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad styrelsen anfört om att regeringen återkommer till riksdagen med en redovisning av vilka åtgärder som vidtagits för att förbättra säkerheten i statens betalningar.

Stockholm den 6 oktober

På Riksrevisionens styrelses vägnar

Eva Flyborg

Anna Aspegren

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Eva Flyborg (fp), Tommy Waidelich (s), Anne-Marie Pålsson (m), Ewa Thalén Finné (m), Alf Eriksson (s), Per Rosengren (v), Elisabeth Svantesson (m), Margareta Andersson (c), Helena Hillar Rosenqvist (mp), Torsten Lindström (kd) och Leif Pettersson (s).

Riksrevisionens granskning

Riksrevisionen har granskat säkerheten i statens betalningar. Föremål för granskningen är regeringen, Riksgäldskontoret, Kammarkollegiet, Ekonomistyrningsverket samt 20 andra myndigheter. Resultatet av granskningen har redovisats i granskningsrapporten *Säkerheten i statens betalningar* (RiR 2010:13). Till rapporten finns en hemlig bilaga. Rapporten publicerades i juni.

Bakgrund

Den 14 december 2007 publicerade Riksrevisionen rapporten *Krisberedskap i betalningssystemet* (RiR 2007:28). Rapporten innehöll en genomlysning av krisberedskapen i betalningssystemet som helhet, varav en del avsåg säkerheten i det statliga betalningssystemet. I en hemlig bilaga till rapporten påvisades en särskilt allvarlig risk och sårbarhet i systemet för statliga betalningar. Granskningen visade att det fanns en möjlighet att begränsa denna risk och sårbarhet, men också att denna möjlighet inte utnyttjades av de då granskade myndigheterna.

Riksgäldskontoret ska enligt sin instruktion (2007:1447) företräda det statliga betalningssystemet inklusive statens centralkonto. I december 2007 fick Riksgäldskontoret i uppdrag att analysera riskerna och sårbarheterna i den statliga betalningsmodellen. I maj 2008 redovisade Riksgäldskontoret sitt uppdrag till regeringen. Riksgäldskontoret har därefter i två promemorior redovisat det fortsatta arbetet med dessa frågor.

Under hösten 2009 har Riksrevisionen gjort en fördjupad granskning av säkerheten i de statliga betalningarna och av vad Riksgäldskontoret och myndigheterna gjort med anledning av Riksrevisionens rapport från 2007. För det fall att sårbarheten inte är undanröjd är det viktigt att myndigheternas interna kontroll och säkerhet är hög. I en granskning under hösten 2009 av fem myndigheter påvisades betydande brister i den interna kontrollen och säkerheten.

Granskningens syfte och revisionsfråga

Avsikten med granskningen är att komplettera granskningarna från 2007 och 2009. Syftet med granskningen har varit att följa upp vilka åtgärder som regeringen och myndigheterna har vidtagit och bedöma om de är tillräckliga.

Följande revisionsfråga har ställts:

- Är de åtgärder regeringen och myndigheterna hitintills vidtagit tillräckliga för att allvarliga felaktigheter i och ett brottsligt utnyttjande av statliga betalningar ska kunna förhindras eller hanteras om de inträffar?

Det statliga betalningssystemet

Omfattning

Med det statliga betalningssystemet avses i första hand myndigheternas betalningar över bankkonton anslutna till statens centralkonto. Myndigheterna använder upp till 4 500 bankkonton för in- och utbetalningar.

De statliga betalningarna omfattar ca 130 miljoner betalningar per år. Knappt en tredjedel av dessa är inbetalningar, medan de övriga är utbetalningar. Ungefär 90 miljoner av utbetalningarna är transfereringar. Den totala betalningsvolymen uppgick 2007 till 4 600 miljarder kronor.

Organisation

Avsikten med det statliga betalningssystemet är att myndigheterna i princip ska ha samma möjligheter som företag att utnyttja de kommersiella bankernas betalningstjänster. Samtidigt har staten en annan styrmodell. I företagsvärlden för moderbolaget över medel t.ex. i form av koncernbidrag till sina dotterbolag, medan staten beslutar om dispositionsrätt genom anslag på statsbudgeten. Staten har skapat ett eget regelsystem och egna rutiner för betalningarna och för den centraliserade likvidhanteringen. Riksgäldskontoret har en central roll i såväl betalningarna som likvidhanteringen. För att möjliggöra effektivitet i betalningarna till och från företag och privatpersoner har staten tecknat ramavtal med ett antal banker. Myndigheterna kan genom avrop på dessa avtal få tillgång till bankernas tjänster.

Varje myndighet måste själv teckna ett avropsavtal med en eller flera banker. Avtalet ger myndigheten möjlighet att utnyttja bankens betalningslösningar. Om det rör sig om stora belopp kan myndigheterna också göra direktbetalningar via Riksgäldskontoret från statens centralkonto i Riksbanken. Direktbetalningar mellan myndigheter kan också göras direkt via Riksgäldskontoret.

Riksrevisionens iakttagelser och slutsatser

Sammantaget anser Riksrevisionen att den särskilt allvarliga risk och sårbarhet i den statliga betalningsprocessen som påvisades i Riksrevisionens rapport *Krisberedskap i betalningssystemet* (RiR 2007:28) kvarstår. Inga avgörande åtgärder har vidtagits för att minska denna risk och sårbarhet.

De brister som har iakttagits är omfattande. De avser bl.a. oklarheter kring fördelningen av ansvar för säkerheten i statens betalningar och avsaknaden av samlade riskanalyser, inklusive oklarheter kring vilka som ska göra sådana riskanalyser. Dessutom har ett antal grundläggande brister i rutiner och regler för den interna kontrollen och säkerheten inom myndigheterna iakttagits. En stor del av dessa iakttagelser redovisas endast i en hemlig bilaga till rapporten.

Ansvarsfördelning och samlade riskanalyser

Ansvaret för säkerheten i statens betalningar

Statliga myndigheters betalningar styrs av *förordning (2006:1097) om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning* (betalningsförordningen). Betalningsförordningen anger att Riksgäldskontoret är ansvarigt för att godkänna avtal om betalningstjänster m.m. Riksgäldskontoret är statens centrala finansförvaltning och ska enligt *förordning (2007:1447) med instruktion för Riksgäldskontoret* företräda det statliga betalningssystemet inklusive statens centralkonto.

Varje myndighet ansvarar själv för säkerheten i sin verksamhet, inklusive säkerheten i de betalningar som myndigheten själv har kontroll över. Myndigheterna måste utnyttja de ramavtal för betalningstjänster som Riksgäldskontoret har tecknat, men kan i övrigt bestämma över de egna säkerhetsrutinerna och den interna kontrollen.

Av granskningen framgår att Riksgäldskontoret endast inom vissa områden (t.ex. kommunikation över Internet och vid upphandlingen av betalnings- och kommunikationstjänsterna via ramavtalen) ger tydligt stöd till myndigheterna i säkerhetsfrågor. Däremot ger man inte stöd till myndigheterna på andra områden som t.ex. IT och säkerhetslösningar. Riksrevisionen anser att Riksgäldskontoret därmed skapar en osäkerhet hos myndigheterna om sin roll och sitt ansvar. Riksrevisionen pekar på risken att viktiga aktörer förutsätter att Riksgäldskontoret har en tydlig vägledande roll och att de därför avstår från att ta egna initiativ i avsaknad av direktiv från Riksgäldskontoret.

Ansvaret för samlade riskanalyser

Riksgäldskontoret ska enligt sin instruktion ha en beskrivning av de huvudsakliga risker som är förenade med sin verksamhet och hur dessa risker ska hanteras. Riksgäldskontoret ska också ha interna instruktioner för hanteringen av dessa risker. Instruktionen anger också att Riksgäldskontoret ska företräda det statliga betalningssystemet.

I betalningsförordningen anges att betalningar till och från en myndighet ska ske på ett för staten som helhet kostnadseffektivt och säkert sätt. Det betyder enligt Riksrevisionen att Riksgäldskontoret enligt sin instruktion rimligen ska ansvara för riskanalyser avseende det statliga betalningssystemet, och för att identifiera åtgärder för att hantera dessa risker, och att riskanalyserna även ska omfatta säkerheten i betalningssystemet.

Riksrevisionen konstaterar att ingen myndighet är ansvarig för tillsynen av de statliga betalningarna. Inte heller görs någon hotbildsanalys motsvarande den som behövs för att bedöma den övergripande hotbilden när det gäller brott riktade mot statens betalningar. Ett stort antal aktörer gör dock analyser av enskilda och avgränsade områden som är intressanta för att bedöma den sammantagna hotbilden och analysera behovet av eventuella åtgärder med anledning av aktuell eller förväntad hotbild.

Riksrevisionen bedömer att det finns behov av att förtydliga Riksgäldskontorets roll och ansvar för det statliga betalningssystemet i förhållande till myndigheterna och andra aktörer inom betalningsområdet samt överväga om rollen som tillsynsmyndighet för de statliga betalningarna bör tilldelas någon myndighet. Riksrevisionen bedömer också att det finns ett tydligt behov av att regelbundet genomföra och ajourhålla riskanalyser som gäller statens betalningar samt av att hotbilda- och riskanalyser som gäller brott riktade mot statens betalningar utförs i samarbete med relevanta myndigheter.

Ansaret för att löpande uppdatera sådana riskanalyser måste enligt Riksrevisionen även vara tydligt fördelat, och regeringen bör uttala om Riksgäldskontoret eller någon annan myndighet ska ha detta ansvar. Oavsett vem som tilldelas ansvaret, måste en samverkan med andra myndigheter och organisationer inom betalningsområdet säkerställas för att möjliggöra arbetet.

Övergripande intern kontroll

Hot- och riskanalyser internt inom myndigheterna

Granskningen visar att flertalet av de 20 myndigheter som undersökts inte har gjort analyser av risker och sårbarheter i de egna betalningarna. Detta krävs i flera av de förordningar som reglerar de statliga betalningarna. När sådana analyser har gjorts har endast vissa risker och hot analyserats. Det saknas också överlag bedömningar av sannolikheter för och konsekvenser av att sådana hot realiserar samt av möjliga åtgärder för att hantera dessa risker.

Andra övergripande kontrollåtgärder

I nästan samtliga granskade myndigheter är framtagningen av betalningsunderlag skild från verkställande av utbetalningen. Den sammantagna processen för betalningar omfattar flera avdelningar eller enheter i de större myndigheterna. Granskningen visar att myndigheterna sällan säkerställt att någon har ett tydligt utpekad ansvar för hela betalningsprocessen vid myndigheten och för att säkerheten i betalningsprocesserna löpande följs upp. Riksrevisionen anser att om ansvaret för betalningsprocessen är otydligt, innebär det att också ansvaret för säkerheten i den sammantagna betalningsprocessen blir otydligt.

Rutiner och regelverk för behörighet hos myndigheterna

Riksrevisionen har dessutom funnit att behörigheterna i IT-systemen är särskilt problematiska. Myndigheterna beställer behörigheter av olika slag hos bankerna, t.ex. behörighet att utnyttja specifika tjänster och att logga in på bankens Internetbank samt behörigheter för enskilda personer att bemyndiga betalningar för myndigheten. Beställningen ska utformas så att banken kan avgöra om den kommer från myndigheten och är undertecknad av personer som har rätt att beställa behörigheter av aktuellt slag.

Riksgäldskontoret har i en regeringsrapport, *Risker och sårbarheter i den statliga betalningsmodellen* (2008/198), särskilt lyft fram problemet med

behörig användning. Man anger bl.a. att det finns en inneboende sårbarhet i att det statliga regelsystemet för fullmaktshantering är oklart och osammanhängande. Riksgäldskontoret föreslår i rapporten ett antal åtgärder för att förbättra situationen. Bland annat föreslår man att regeringen kompletterar myndighetsförordningen med regler om myndighetsledningens centrala ansvar att utse behöriga personer, inte bara för uppgifter internt inom myndigheten utan också för att företräda myndigheten utåt.

Av Riksgäldskontorets rapport framgår vidare att staten för närvarande saknar ett formellt myndighetsregister motsvarande bolagsregistret, där myndigheterna och behöriga firmatecknare är registrerade. Riksgäldskontoret skriver i rapporten att det är särskilt viktigt att myndighetsledningen beslutar om vilka som är behöriga att förfoga över myndighetens medel på bankkonton anslutna till statens centralkonto. Riksgäldskontoret föreslår även att regleringen av fullmakter flyttas från bokföringsförordningen till betalningsförordningen och att Riksgäldskontoret i sina föreskrifter anger hur fullmakten ska se ut och hur myndigheterna ska förfara med fullmakten.

Riksrevisionens granskning visar att större delen av de granskade myndigheterna saknar tydliga riktlinjer för delegationsbeslut och hur fullmakter ska vara utformade. Samtliga storbanker har också vid intervjuer pekat på stora brister i myndigheternas beställningar av behörigheter.

Riksrevisionen bedömer – i likhet med Riksgäldskontoret – att oklarheterna i regelverket och rutinerna för firmateckning och fullmaktshantering hos myndigheterna är en av de större enskilda riskerna i sammanhanget. Det finns en inneboende sårbarhet i att det statliga regelsystemet för fullmaktshanteringen är oklart och osammanhängande. Riksrevisionen bedömer därför att det är nödvändigt att staten mycket tydligt stramar upp regelverket och rutinerna för firmateckning och fullmaktshantering hos myndigheterna.

Säkerheten hos myndigheterna

Säkerheten i utbetalningarna vid de 20 myndigheterna har i flera grundläggande avseenden granskats av Riksrevisionen. Resultatet av denna del av granskningen redovisas i den hemliga bilagan till rapporten. Sammantaget anser Riksrevisionen att ett antal allvarigare brister finns i rutiner och regler för myndigheternas interna kontroll och säkerhet i de egna betalningarna.

Säkerheten i banktjänsterna

Ramavtalens tjänster

Säkerheten i statens betalningar är också beroende av säkerheten i bankernas betaltjänster. Säkerheten i de banktjänster och kommunikationslösningar som ingår i ramavtalet bygger i de flesta fall på etablerade standarder eller allmänt accepterade kommersiella produkter. Merparten av säkerhetslösningarna utnyttjar kommersiellt tillgängliga produkter och etablerade standarder, t.ex.

för säkerhet i överföring av information över Internet. I några fall finns dock säkerhetslösningar som utvecklats enbart för en viss myndighets betalningar.

Avtalen skiljer inte på finansiella överföringar och betalningar

Riksrevisionen framhåller att man i de nuvarande ramavtalen mellan myndigheterna och bankerna inte tydligt skiljer på *betalningar* och *finansiella överföringar* som ofta avser större belopp. I den privata sektorn är det vanligt att de finansiella överföringarna har en annan säkerhetslösning eller en säkrare process för godkännande och bemyndigande. Finansiella överföringar avser t.ex. myndighetens lån och amorteringar hos Riksgäldskontoret och överföringar mellan egna konton i banken. De kan också avse andra överföringar mellan myndigheterna.

Om säkerheten i betalningssystemen anpassas för att effektivisera de många mindre betalningarna, finns en risk att de inte blir säkra nog för finansiella överföringar. Riksrevisionen anser att det är viktigt att Riksgäldskontoret överväger att skilja på finansiella överföringar och betalningar i kommande ramavtal.

Standardlösningar även för mycket höga belopp

Riksrevisionen har inte granskat den tekniska säkerheten i de standardiserade tjänsterna i detalj. Säkerheten i tjänsterna beror på ett stort antal faktorer, där säkerheten i myndigheternas egna datorer, liksom programvaran i dessa, spelar stor roll. I granskningen har framkommit att de tekniska säkerhetslösningarna inom en nära framtid sannolikt kommer att vara utsatta för sofistikerade och allvarliga angrepp, och säkerheten i betalningslösningarna kommer bara att kunna upprätthållas genom gemensamma insatser från leverantörerna, bankerna och myndigheterna själva. Användning av standardlösningar ökar möjligheten för såväl leverantörerna som bankerna och myndigheterna att få snabbt och effektivt stöd för att åtgärda fel och brister i säkerhetslösningarna.

Vid mycket stora betalningar från myndigheterna används samma typ av lösning för godkännande och bemyndigande som för privata banktjänster. Säkerhetslösningarna utnyttjar olika typer av bankdosor med eller utan kort och kortläsare. Skillnaden mot privata betalningar är att myndigheternas betalning oftast måste genomföras av två personer i förening. Myndigheterna kan med jämna mellanrum hämta hem en sammanställd fil med genomförda betalningar för återredovisning och inläsning till myndighetens ekonomisystem eller affärssystem.

I granskningen framkommer att det finns mycket stora skillnader i risker i kontanthantering med små belopp jämfört med hanteringen av mycket stora belopp. I de lösningar som myndigheterna använder för bankbetalningar finns inga motsvarande skillnader mellan små och stora betalningar. Riksrevisionen framhåller att det finns en risk att säkerhetsnivån kring de större betalningarna inte motsvarar hotbilden. En annan risk är att den personal som utför betalningarna – på samma eller liknande sätt som de utför sina privata betalningar – inte förstår behovet av betydligt striktare rutiner och intern kontroll vid

myndighetens betalningar, just för att i princip samma tekniska lösning används.

Möjligheter att granska system där Agresso AB sköter driften

I det avtal om drift av ekonomisystem som slutits mellan svenska myndigheter och affärssystemslieferantören Agresso AB saknas en klausul som tillåter Riksrevisionen att granska de system som används av myndigheterna, men som underhålls, förvaltas och körs av Agresso AB. Det är Ekonomistyrningsverket som för statens räkning tecknar avtal med Agresso AB. Alla myndigheter använder dock inte Agresso.

Riksrevisionen har således inte möjlighet att hos Agresso AB granska hur det ekonomisystem som flertalet myndigheter använder hanteras ur säkerhetssynpunkt. Avsaknaden av en revisionsklausul försvårar och fördyrar enligt Riksrevisionens bedömning granskningen av tillförlitligheten i dessa ekonomisystem.

Pågående utvecklingsarbete

Som omnämnts tidigare gav regeringen i december 2007 Riksgäldskontoret i uppdrag att analysera riskerna och sårbarheterna i den statliga betalningsmodellen. Riksgäldskontoret redovisade sitt uppdrag i maj 2008 och lämnade också ett antal förslag som riktade sig till regeringen, *Risker och sårbarheter i den statliga betalningsmodellen*. Något avgörande initiativ med anledning av Riksgäldskontorets rapport har regeringen inte tagit.

När det gäller Riksrevisionens rapport om brister i betalningssystemet från 2007 skriver regeringen i budgetpropositionen för 2010 att Finansinspektionen och Riksgäldskontoret har fortsatt arbetet för att stärka motståndskraften och krisberedskapen i betalningssystemet. Regeringen informerar vidare om att frågorna om det övergripande ansvaret för krisberedskap i betalningssystemet och om hur de grundläggande kraven på uthållighet och säkerhet i systemet ska regleras bereds vidare i Regeringskansliet. I mars 2010 fick en utredare i uppdrag av regeringen att arbeta vidare med dessa frågor. Uppdraget ska redovisas i december 2010. Frågor som avser säkerheten i det statliga betalningssystemet kommer att hanteras direkt av Regeringskansliet och inte inom ramen för utredningsuppdraget.

Riksrevisionen har dock funnit att när det gäller centrala förhållanden som bl.a. ansvarsfördelning, riskanalyser, konkreta åtgärder för att strama upp regler och rutiner för hanteringen av bemyndiganden och fullmakter inom myndigheterna har enligt Riksrevisionens bedömning inget avgörande gjorts under de senaste två åren, vare sig av regeringen eller ansvariga myndigheter. Detsamma gäller i hög grad också de grundläggande brister i intern kontroll och säkerhet som påvisats i granskningen.

Riksrevisionens rekommendationer

Riksrevisionen framhåller att de brister som har iakttagits i granskningen är omfattande. Bristerna avser bl.a. oklarheter kring fördelningen av ansvar för säkerheten i statens betalningar och avsaknaden av samlade riskanalyser, inklusive oklarheter kring vilka som ska göra sådana riskanalyser. Dessutom har Riksrevisionen iakttagit ett antal grundläggande brister i den interna kontrollen och säkerheten inom myndigheterna. Riksrevisionen redovisar dessa brister närmare i den hemliga bilagan till rapporten.

Om inte dessa brister åtgärdas finns det enligt Riksrevisionen risk att stora ofrivilliga felutbetalningar kan ske eller att brott begås med omfattande konsekvenser för både staten och samhället i övrigt. Det kan också finnas risk för att dessa brister utnyttjas av antagonistiska krafter för att störa landets betalningssystem.

Mot denna bakgrund rekommenderar Riksrevisionen att regeringen, Riksgäldskontoret, Ekonomistyrningsverket, Kammarkollegiet och övriga ansvariga myndigheter skyndsamt vidtar ett antal åtgärder. Dessa förslag till åtgärder redovisas närmare i den hemliga bilagan till Riksrevisionens rapport.

Styrelsens överväganden

Styrelsen överlämnar härmed en framställning till riksdagen med anledning av Riksrevisionens granskning *Säkerheten i statens betalningar* (RiR 2010:13). I anledning av detta vill styrelsen anföra följande.

Förbättring av säkerheten i statens betalningar

Granskningen är en uppföljning av vilka åtgärder som regeringen och myndigheterna vidtagit i anledning av Riksrevisionens granskning *Krisberedskap i betalningssystemet* (RiR 2007:28). I granskningen från 2007 konstaterades att det fanns en särskilt allvarlig risk och sårbarhet i systemet för statliga betalningar. I anledning av granskningen föreslog styrelsen (2007/08: RRS24) att regeringen skulle säkerställa att krisberedskapen förbättrades så att det var möjligt att förebygga och hantera tekniska hot och risker inom det centrala betalningssystemet. I riksdagsbehandlingen avstyrkte finansutskottet förslaget med motiveringen att regeringen och berörda myndigheter hade inlett ett sådant arbete (bet. 2007/08:FiU31). Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag.

Uppföljningen av granskningen visar att den särskilt allvarliga risk och sårbarhet i den statliga betalningsprocessen som påvisades i rapporten från 2007 kvarstår och att inga avgörande åtgärder har vidtagits för att minska denna sårbarhet.

Styrelsen anser att de brister i säkerheten i statens betalningar som påvisas i granskningen måste åtgärdas. Styrelsen föreslår därför att regeringen snarast vidtar åtgärder för att förbättra säkerheten i statens betalningar.

Återrapportering till riksdagen

Som framgått av övervägandena ovan har regeringen sedan Riksrevisionens granskning från 2007 haft kännedom om de brister i säkerheten i statens betalningar som nu åter har konstaterats. Styrelsen anser därför att det är angeläget att regeringen återrapporterar till riksdagen vilka åtgärder som vidtagits i anledning av styrelsens förslag om att åtgärder snarast bör vidtas för att förbättra säkerheten i statens betalningar.

Styrelsens förslag

Styrelsen föreslår sammanfattningsvis att riksdagen begär att

- regeringen snarast vidtar åtgärder för att förbättra säkerheten i statens betalningar
- regeringen återkommer till riksdagen med en redovisning av vilka åtgärder som vidtagits för att förbättra säkerheten i statens betalningar.